

ارتباط بین غلظت تستوسترون و کورتیزول بزاقی با عوامل روانی بیشترینی در بازیگنان نسبه فوتیال

۱۳۷
تاریخ
مقالات:
۸۷/۰۲/۰۷

- ❖ احسان امیری؛ کارشناس ارشد دانشگاه اصفهان
❖ دکتر مهدی کارگر فرد؛ دانشیار دانشگاه اصفهان*
- ❖ دکتر سید محمد مرندی؛ استادیار دانشگاه اصفهان
❖ دکتر محمد فرامرزی؛ استادیار دانشگاه شهرکرد
❖ خسرو جلالی دهکردی؛ کارشناس ارشد دانشگاه اصفهان

چکیده: هدف این تحقیق عبارت است از تعیین ارتباط بین غلظت‌های تستوسترون و کورتیزول و نسبت آن‌ها با نتایج حاصل از پرسشنامه روانی عالیه بیشترینی انجمن فرانسوی طب ورزشی دریارة بازیگنان نسبه فوتیال. تعداد ۳۰ نفر از بازیگنان لیگ برتر (با میانگین و انحراف استاندارد سن $۳,۷۹ \pm ۱,۱$ سال، قد $۱۸۰ \pm ۷,۲۹$ سانتی‌متر، وزن $۶۷,۵ \pm ۷,۹$ کیلوگرم، شاخص توده بدنی $۱,۲۱ \pm ۰,۷$ کیلوگرم بر مجدور قد به متر، و توان $۵۳,۲۶ \pm ۲,۷۹$ میلی‌لیتر در هر کیلوگرم وزن بدن در دقیقه) به صورت داوطلبانه و هدف‌دار نمونه آماری انتخاب شدند. در روز استراحت پس از تمرین (۲۴ ساعت بدون تمرین)، ابتدا پرسشنامه روانی عالیه بیشترینی شامل ۵۴ سؤال به صورت «بلی / خیر» به بازیگنان داده شد. سپس، در همان روز نمونه براق بازیگنان در سه مرحله (ساعت ۸ و ۱۱ صبح و ۵ بعدازظهر) گرفته شد. این سه مرحله نمونه‌گیری به ما کمک کرد تا میانگین غلظت این دو هormون را در طول روز ثبت کنیم. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از آزمون‌های آماری توصیفی و ضربی همبستگی رتبه‌ای اسپیرمن نشان داد بین نتایج حاصل از پرسشنامه شاخص روانی پدیده بیشترینی و غلظت کورتیزول در ساعت ۸ و ۱۱ صبح، همچنین میانگین آن‌ها به ترتیب رابطه معنادار و مثبت وجود دارد ($r = 0,71$). بین نتایج حاصل از پرسشنامه و غلظت تستوسترون در ساعت ۸ صبح نیز رابطه معنادار و مثبت مشاهده شد ($r = 0,42$). همچنان، بین نتایج حاصل از پرسشنامه و نسبت تستوسترون به کورتیزول در ساعت ۸ صبح رابطه معنادار و معکوس مشاهده شد ($r = -0,50$). نتایج تحقیق نشان داد پرسشنامه روانی عالیه بیشترینی ابزار مناسبی برای شناسایی و پیشگیری از پدیده بیشترینی است.

واژگان کلیدی: بیشترینی، پرسشنامه روانی، بیشترینی، تستوسترون، کورتیزول

* E.mail: m.kargarfard@sppt.ui.ac.ir

مقدمه

پروتئین سازی می شود، و در رشد و حفظ بافت عضلاتی نقش بسیار مهمی به عهده دارد (۱۸، ۱). کورتیزول نیز هورمونی کاتابولیکی و در واقع مهم ترین هورمون ضد استرس در بدن است. اما افزایش آن در طولانی مدت سبب بروز مشکلاتی می شود که مهم ترین آن ها مشکلات سیستم ایمنی و تخریب پروتئین است (۷).

روش های آزمایشگاهی که در حال حاضر برای بررسی میزان تأثیر تمرینات بر بدن به کار برده می شوند، اغلب نیازمند صرف هزینه و وقت زیادی است. این امر سبب شده این روش ها همیشه قابل استفاده نباشد. در سال های اخیر بررسی وضعیت بازیکنان از لحاظ جسمانی و روانی از روش های غیر مستقیم استفاده شده که نیازمند صرف هزینه و وقت کمتری است. یکی از این روش ها استفاده از پرسشنامه های استاندارد خود گزارش دهنده است، که به منظور ارزیابی وضعیت جسمانی و روانی ورزشکاران طراحی شده است (۱۷، ۹). طراحان این پرسشنامه ها سعی دارند با طراحی سوالات استاندارد و با توجه به پاسخی که ورزشکار به این سوالات می دهد به بررسی وضعیت آنان از نظر جسمانی و روانی پردازنند.

ماسو و همکاران (۲۰۰۲)، در تحقیقی به بررسی ارتباط نتایج حاصل از پرسشنامه روانی علام اولیه بیش تمرینی با غلظت تستوسترون و کورتیزول در بازیکنان حرfeای راگبی لیگ آمریکا که در معرض بیش تمرینی قرار داشتند پرداختند. نتایج تحقیق آنان بین نتایج حاصل از پرسشنامه روانی علام اولیه بیش تمرینی و غلظت تستوسترون رابطه معنادار و معکوس ($\rho = -0.10$) نشان داد، در

چگونگی اجرای تمرینات ورزشی، نوع تمرینات، زمان بندی تمرینات، و فواصل استراحت بین تمرینات عوامل بسیار مهمی در طراحی برنامه های تمرینی آن. در طراحی برنامه های تمرینی، عدم رعایت موارد مذکور سبب بروز مشکلاتی می شود. یکی از این مشکلات پدیده بیش تمرینی^۱ است (۲۱). تعاریف بسیار گوناگونی از پدیده بیش تمرینی در منابع مختلف صورت گرفته است. اما بیشتر متخصصان بیش تمرینی را روندی می دانند که در طولانی مدت و بر اثر تمرینات سنگین و فواصل استراحت کم بین جلسات تمرین به وقوع می پیوندد (۲۱، ۴، ۲).

بیش تمرینی با نشانه های مختلف فیزیولوژیکی، روانی، ایمونولوژیکی، و عملکردی همراه است (۱۰). چنانچه به موقع شناسایی و از آن جلو گیری نشود، ماهها ورزشکار را از میادین ورزشی دور نگه می دارد. یکی از نشانه های مهم فیزیولوژیکی که به نوعی نشانگر میزان تأثیر گذاری تمرینات است و از سوی دیگر یکی از علایم پدیده بیش تمرینی از آن یاد می شود، غلظت هورمون های آنابولیک و کاتابولیک است.

در این بین نقش تستوسترون به عنوان هورمون

آنابولیک و کورتیزول به عنوان هورمون کاتابولیک اهمیت بسیار دارد (۲۱، ۱۹).

نتایج تحقیقات نشان داده اند چنانچه نسبت بین این دو هورمون بیش از ۳۰ درصد کاهش یابد و این کاهش در طولانی مدت نیز ادامه یابد، می توان عنوان کرد که ورزشکاران در معرض ابتلا به پدیده بیش تمرینی قرار دارند (۱۴).

بر اساس گزارش های تحقیقی، تستوسترون هورمونی آنابولیکی است که سبب تحریک

1. Overtraining

روش‌شناسی آزمودنی‌ها

تحقیق حاضر تحقیقی توصیفی به طور اعم و همبستگی به طور اخسن است. جامعه آماری تحقیق شامل تمامی بازیکنان فوتبال شاغل در لیگ برتر ایران در سال ۱۳۸۶-۸۷ بود. تعداد ۳۰ نفر از بازیکنان نخبه فوتبال به صورت هدف‌دار و در دسترس نمونه آماری انتخاب شدند. لازم به ذکر است هیچ یک از بازیکنان دچار اختلالات هورمونی نبودند و از داروهای هورمونی نیز استفاده نکرده بودند. پس از هماهنگی با مسئولان باشگاه‌های مربوط و تکمیل فرم رضایت‌نامه شرکت آزمودنی‌ها در برنامه‌های مورد نظر در تحقیق، اندازه‌گیری‌های لازم به عمل آمد. نمونه بزرگ ورزشکاران در هتل محل اقامت آنان و در روزی که در استراحت کامل به سر می‌بردند و به دور از شرایط استرس‌زای تمرین و مسابقات قرار داشتند گرفته شد. سایر متغیرهای مورد بررسی عبارت بود از اندازه‌گیری قد، وزن، محاسبه شاخص توده بدنی، و توان هوایی بیشینه بر اساس پرتوکل بروس ورزشکاران.

روش اندازه‌گیری هورمون‌ها

در روز استراحت (۲۴ ساعت بدون تمرین) نمونه بزرگ بازیکنان در سه مرحله و به صورت تحریک شده در ساعات ۸ صبح، ۱۱ صبح، و ۵ بعد از ظهر گرفته شد. به منظور جلوگیری از تأثیر ریتم شب‌ناهروزی و تأثیر سایر عوامل مانند تأثیر صرف غذا بر ترشح هورمون‌ها، نمونه‌گیری‌ها در سه مرحله انجام شد. بلافصله پس از هر مرحله

حالی که رابطه معناداری را با کورتیزول مشاهده نکرددند (۲۱).

ماریتا و همکاران (۲۰۰۳) نیز در تحقیق دیگری بین نتایج حاصل از پرسشنامه روانی و نشانه‌های افسردگی همیلتون و هورمون کورتیزول رابطه معنادار و مثبت ($r = 0.54$) مشاهده کردند (۲۲). به‌طور کلی، نتایج بسیاری از تحقیقات نشان داده تمرینات شدید و طولانی مدت و وجود فشارهای عصبی و روانی با افزایش غلظت کورتیزول همراه بوده است (۲۱، ۲۲).

از سوی دیگر، هندزیسکی و همکاران (۲۰۰۶)، با توجه به نتایج تحقیقات قبلی و یافته‌های تحقیق خود اعلام کردند ۱۰ تا ۳۰ درصد از بازیکنان حرفاء فوتبال در انتهای فصل مسابقات برخی نشانه‌های بیش تمرینی می‌یابند. نتایج تحقیق آنان نشان داد بازیکنانی که دارای برخی نشانه‌های بیش تمرینی بودند سطوح کورتیزول بالای داشتند و میزان توده عضلانی آن‌ها نیز کاهش یافته بود (۱۴).

با توجه به اینکه این قبیل روش‌های مستقیم و آزمایشگاهی مستلزم صرف هزینه و وقت زیادی است، بنابراین محققان در این تحقیق بر آن‌اند تا به تعیین ارتباط نتایج حاصل از پرسشنامه استاندارد علایم روانی اولیه بیش تمرینی انجمن فرانسوی طب ورزشی^۱ (۶) با غلظت هورمون‌های تستوسترون، کورتیزول و نسبت تستوسترون به کورتیزول به عنوان شاخص‌های فیزیولوژیکی بدن در ارتباط با فشار تمرینات و پدیده بیش تمرینی در بازیکنان نخبه فوتبال پردازند. توجه به این مسئله ضرورت راه‌هایی به منظور شناسایی و پیشگیری از پدیده بیش تمرینی را آشکار می‌سازد.

1. Consensus group on overtraining of the Societe Francaise de Medecine du Sport

از استادان تربیت بدنی و روان شناسی و پایابی آن نیز با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ محاسبه شد که برابر با $0,95$ به دست آمد. تمامی اندازه گیری های انجام شده در اواسط نیم فصل دوم مسابقات صورت پذیرفت.

روش های آماری

در نهایت داده های حاصل با توجه به اهداف تحقیق، همچنین با توجه به رتبه ای بودن داده های جمع آوری شده از آمار توصیفی و ضریب همبستگی رتبه ای اسپیرمن با نرم افزار SPSS نسخه ۱۳ تحلیل شد.

یافته ها

میانگین و انحراف معیار سن، قد، وزن، شاخص توده بدنی و توان هوایی بیشینه بازیکنان در جدول ۱ آمده است. میانگین غلظت تستوسترون و کورتیزول، همچنین نسبت بین آنها به تفکیک ساعت نمونه گیری در طول روز در شکل ۱ و ۲ ارائه شده است. در جدول ۲ نیز همبستگی بین هورمون های تستوسترون، کورتیزول و نسبت تستوسترون به کورتیزول با نتایج حاصل از پرسشنامه روانی عالیه بیش تمرینی گزارش شده است.

نمونه گیری لوله های مربوط به آزمایشگاه تخصصی طبی و پاتولوژی^۱ انتقال یافت. نمونه ها در آزمایشگاه و در دمای -20 - درجه سانتی گراد فریز شدند. برای تعیین میزان کورتیزول از کیت رادیم (RADIM) ساخت کشور ایتالیا و جهت تعیین میزان تستوسترون از کیت DRG ساخت کشور آلمان استفاده شد. روش مورد استفاده جهت تشخیص الیزا (ELISA) بود.

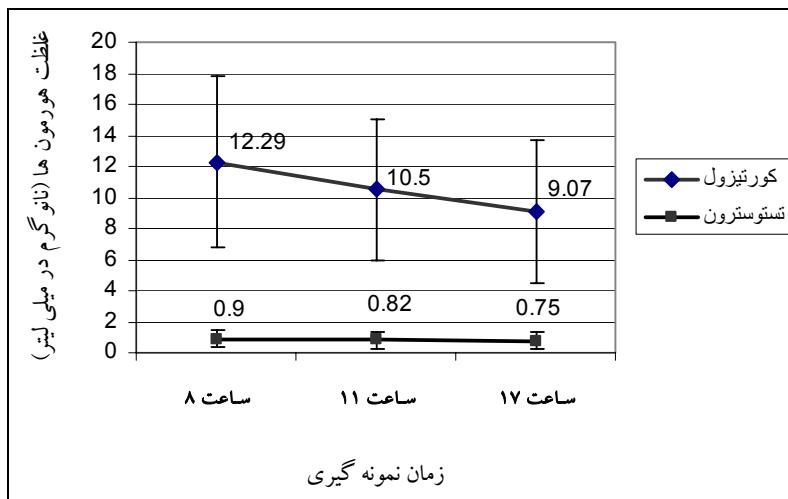
پرسشنامه روانی عالیه بیش تمرینی

در همان روزی که نمونه برازی بازیکنان گرفته شد، پرسشنامه استاندارد روانی عالیه اولیه بیش تمرینی به آنها داده شد. پرسشنامه مذکور پرسشنامه بیش تمرینی استانداردی است که انجمن فرانسوی طب ورزشی طراحی کرده و در چندین تحقیق استفاده شده است (۲۱، ۶). این پرسشنامه شامل ۵۴ سؤال به صورت «بلی / خیر» بود و تعداد پاسخ های «بلی» ملاک نمرده هی به پرسشنامه در نظر گرفته شد. پس از بیان توضیحی مختصر در مورد اهداف تحقیق و پرسشنامه به بازیکنان، از آنها خواسته شد پرسشنامه را با دقت و صداقت پر کنند. اگرچه پرسشنامه مذکور پرسشنامه استانداردی است، به منظور اطمینان بیشتر از دقت نتایج حاصل از آن، روایی پرسشنامه با نظر خواهی

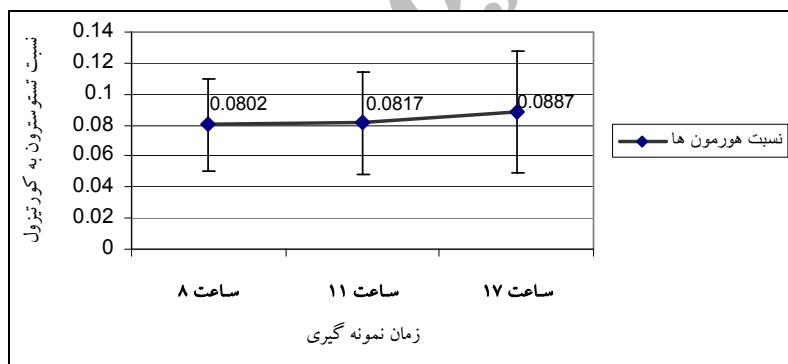
جدول ۱. مشخصات بدنی و فیزیولوژیکی آزمودنی ها

سن (سال)	قد (کیلو گرم)	وزن (کیلو گرم)	شاخص توده بدنی (کیلو گرم بر مجدد قدر متر)	توان هوایی بیشینه (میلی لیتر در کیلو گرم در دقیقه)
$24,1 \pm 3,79$	$180 \pm 7,29$	$75,2 \pm 8,09$	$22,97 \pm 1,21$	$53,26 \pm 2,79$

۱. اصفهان، چهار راه فلسطین، ابتدای خیابان فردوسی، ساختمان حکیم، آزمایشگاه تخصصی دکتر برادران

شکل ۱. میانگین غلظت تستوسترون و کورتیزول به تفکیک زمان‌های نمونه‌گیری

شکل ۲. نسبت بین غلظت تستوسترون به کورتیزول به تفکیک زمان‌های نمونه‌گیری

جدول ۲. ارتباط بین نتایج حاصل از پرسش نامه و هرمون های تستوسترون، کورتیزول و نسبت بین تستوسترون و کورتیزول به تفکیک ساعت نمونه گیری و میانگین آنها

نتیجه	سطح معناداری	ضریب همبستگی	هرمون ها
*	$P \leq .0015$.42	تستوسترون
	$P \leq .0051$.359	صبح ۸
	$P \leq .0053$.357	صبح ۱۱
	$P \leq .0056$.353	بعد از ظهر ۵
			میانگین
			کورتیزول
*	$P \leq .0001$.71	صبح ۸
*	$P \leq .0001$.62	صبح ۱۱
	$P \leq .0082$.32	بعد از ظهر ۵
*	$P \leq .0001$.61	میانگین
			تستوسترون: کورتیزول
*	$P \leq .002$	-.42	صبح ۸
	$P \leq .0098$	-.30	صبح ۱۱
	$P \leq .0493$.13	بعد از ظهر ۵
	$P \leq .171$	-.25	میانگین
			= معنادار

ارزیابی نتایج پرسشنامه روانی عالیم

اولیه بیش تمرینی
میانگین نتایج حاصل از پرسش نامه روانی عالیم اولیه بیش تمرینی در این تحقیق ۱۱/۹ بود (بیشترین پاسخ ۱۹، کمترین پاسخ ۷). در تحقیقی که ماسو و همکاران (۲۰۰۲) با استفاده از این پرسش نامه درباره بازیکنان راگهی انجام دادند میانگین نتایج برابر با ۹/۵ بود. در تحقیق دیگری که در سال ۲۰۰۰ انجام گرفت (منتشر نشده) این میانگین برابر با ۸/۹ بود (۲۱).

چنانچه یافته های جدول ۲ نشان می دهد، بین نتایج حاصل از پرسش نامه و غلظت کورتیزول در ساعت ۸ و ۱۱ صبح و میانگین آنها، رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. بین نتایج حاصل از پرسش نامه و غلظت تستوسترون در ساعت ۸ صبح رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. در حالی که بین نتایج حاصل از پرسش نامه و نسبت تستوسترون به کورتیزول در ساعت ۸ صبح رابطه معکوس و معنادار مشاهده شد.

بحث

اولیه بیش تمرینی ابزار مناسبی برای شناسایی نشانه‌های اولیه بیش تمرینی در ورزشکارانی به کار می‌رود که تمرینات سنگین انجام می‌دهند. آن‌ها تحقیق خود را روی تعدادی از فوتوبالیست‌ها، والیبالیست‌ها و ورزشکاران رشتۀ کاراته که به صورت حرفة‌ای تمرین می‌کردن انجام دادند، و بین نتایج پرسشنامه و ویسکوزیتی (غلظت) خون و پلاسمای ورزشکاران، همچنین میزان هماتوکریت آنان به ترتیب رابطه مثبت و معناداری مشاهده کردند ($p=0,02$ ؛ $p=0,05$ ؛ $p=0,01$ ؛ $p=0,01$). ضمناً، نتایج تحقیق آنان نشان داد ورزشکارانی که دارای نشانه‌های بیش تمرینی بودند میزان آهن، فربیتن، و IGF متصصل به پروتئین کمتری داشتند.

نتایج تحقیق حاضر نشان داد بین نتایج حاصل از پرسشنامه روانی عالیم اولیه بیش تمرینی و غلظت کورتیزول در ساعت ۸ و ۱۱ صبح و میانگین غلظت کورتیزول رابطه معنادار و مثبت وجود دارد ($p=0,01$ ؛ $p=0,05$ ؛ جدول ۲). همچنین، بین نتایج حاصل از پرسشنامه و غلظت تستوسترون و نسبت تستوسترون به کورتیزول در ساعت ۸ صبح به ترتیب رابطه معنادار و مثبت ($p=0,02$ ؛ $p=0,05$ ؛ جدول ۲) و معکوس مشاهده شد ($p=0,02$ ؛ $p=0,05$ ؛ جدول ۲). نتایج مرتبط به کورتیزول با یافته‌های اکثر تحقیقات قبلی مطابقت دارند ($22,14,12$). اما با یافته‌های تحقیق ماسو و همکاران (2002) که درباره بازیکنان راگبی صورت گرفته بود مطابقت ندارد (21). به نظر می‌رسد این تفاوت به علت تفاوت‌های موجود بین ویژگی‌های رشتۀ راگبی، نوع تمرین، همچنین تفاوت‌های فردی بازیکنان از لحاظ فیزیکی و روانی باشد.

هدف این تحقیق عبارت است از بررسی ارتباط بین غلظت‌های تستوسترون و کورتیزول و نسبت آن‌ها با نتایج حاصل از پرسشنامه روانی عالیم اولیه بیش تمرینی در بازیکنان نخبۀ فوتbal. نتایج تحقیقات گوناگون نشان داده‌اند تمرینات سنگین بدون فواید استراحتی کافی و استرس‌های ناشی از مسابقات ورزشی در طولانی مدت سبب بروز تغییراتی در وضعیت فیزیولوژیک، ایمونولوژیک، روانی، و عملکردی بازیکنان می‌شود که در نهایت عملکرد بازیکنان افت می‌یابد ($24,21,13$). در این شرایط غلظت هورمون‌های بدن نیز دچار تغییراتی می‌شود و در نهایت بدن به سمت شرایط کاتابولیک پیش می‌رود.

گابریل و همکاران (1995) در تحقیق خود در ارتباط با تغییرات هورمون‌های بدن در جریان بیش تمرینی، افزایش و کاهش معناداری به ترتیب در غلظت هورمون‌های کورتیزول و تستوسترون مشاهده کردند (11). همان گونه که گفته‌یم، پدیده بیش تمرینی سبب تغییراتی در وضعیت روانی ورزشکاران نیز می‌شود. اما هنوز این مطلب کاملاً به اثبات نرسیده است که آیا ورزشکارانی که نشانه‌های بیش تمرینی را از لحاظ روانی دارایند از لحاظ جسمانی نیز دچار بیش تمرینی‌اند یا نه. در سال‌های اخیر استفاده از ابزارهایی که بتوان از طریق آن‌ها میزان فشار ناشی از تمرینات را به صورت روانی بررسی کرد توسعه یافته است. پرسشنامه‌های استانداردی که به این منظور طراحی شده یکی از مهم‌ترین ابزارها در این رابطه است ($27,16,9$).

بن‌حداد و همکاران (1999 ، پس از انجام تحقیق خود عنوان کردند پرسشنامه روانی عالیم

برخاستن از خواب به دلیل تأثیر ترشح هورمون رشد بر ترشح تستوسترون باشد، زیرا میزان ترشح هورمون رشد هنگام خواب افزایش پیدا می کند و سبب افزایش ترشح تستوسترون می شود (۲۶). با توجه به یافته های پژوهشی پیشین، شاید نتوان الگوی ثابتی را در ارتباط با چگونگی تغییرات تستوسترون در پاسخ به تمرینات ورزشی پیشنهاد کرد (۲۰).

نسبت تستوسترون به کورتیزول یکی از شاخص های معتبر بیش تمرینی است. نسبت تستوسترون به کورتیزول در واقع بیانگر نسبت وضعیت آنابولیسم بدن به وضعیت کاتابولیک است. این نسبت بر اثر پدیده بیش تمرینی کاهش پیدا می کند. در واقع، نتیجه تحقیق حاضر با نتایج اکثر تحقیقاتی که در این زمینه انجام شده است همسو بود (۲۱، ۱۹، ۱۴، ۱۳، ۳). بین نتایج حاصل از پرسشنامه و نسبت تستوسترون به کورتیزول در ساعت ۸ صبح رابطه معنادار و معکوس مشاهده شد. محققان عنوان کردند کاهش نسبت تستوسترون به کورتیزول در جریان بیش تمرینی به دو دلیل است: ۱. بر اثر کاهش غلظت تستوسترون، و ۲. بر اثر افزایش غلظت کورتیزول (۳). در واقع، باید به این نکته توجه شود که نسبت تستوسترون به کورتیزول بر اثر تغییر در غلظت هر یک از این دو هورمون دچار تغییر می شود. در تحقیق حاضر بین نتایج حاصل از پرسشنامه روانی بیش تمرینی و هورمون تستوسترون فقط در ساعت ۸ صبح رابطه معنادار مشاهده شد. این رابطه معنادار در ارتباط با هورمون کورتیزول در ساعت ۸ و ۱۱ صبح مشاهده شد.

در واقع، نتایج تحقیق حاضر نشان داد بین نتایج حاصل از پرسشنامه روانی بیش تمرینی و میانگین

افزایش میزان ترشح هورمون کورتیزول ممکن است بر اثر پر کاری محور هیپو تالاموس - هیپوفیز - آدرنال باشد. تمرینات سنگین استقامتی در طولانی مدت سبب پر کاری محور هیپو تالاموس - هیپوفیز - آدرنال و در نهایت سبب افزایش مزمن غلظت کورتیزول در بدن می شود (۸). همچین، تحقیقات گوناگون نشان داده اند بین غلظت کورتیزول بلا فاصله پس از برخاستن از خواب و شرایط استرسی بدن رابطه معناداری وجود دارد (۲۳، ۲۸). با توجه به نتایج تحقیقات قبلی و نیز نتایجی که در تحقیق حاضر به دست آمد به نظر می رسد هورمون کورتیزول بر اثر فشارهای جسمانی و روانی دچار تغییراتی می شود که این تغییرات در نهایت سبب افزایش مزمن غلظت کورتیزول خواهد شد. میزان ارتباط نتایج حاصل از پرسشنامه و میانگین غلظت کورتیزول در طول روز مؤید این رابطه بین استرس های فیزیکی و روانی و غلظت کورتیزول است.

از سوی دیگر، نتایج تحقیق حاضر نشان داد بین نتایج حاصل از پرسشنامه روانی و غلظت تستوسترون فقط در ساعت ۸ صبح رابطه معنادار و مثبت وجود دارد. لاک و همکاران (۱۹۹۵) اعلام کردند غلظت تستوسترون در پاسخ به تمرینات شدید افزایش یا کاهش می یابد (۲۰).

جين و همکاران (۲۰۰۵)، به بررسی ارتباط بین غلظت تستوسترون و شرایط استرسی بدن و پرخاش جویی که با استفاده از نورم های مخصوصی به دست آمده بود پرداختند. نتایج تحقیق آنان نشان داد بین غلظت تستوسترون و شرایط استرسی بدن رابطه مثبت و معناداری وجود دارد که تا حدودی با یافته های تحقیق حاضر مطابقت دارد. به نظر می رسد افزایش غلظت تستوسترون بلا فاصله پس از

پرسشنامه با غلظت کورتیزول در ساعت ۸ صبح و نیز میانگین غلظت کورتیزول در طول روز، می‌توان عنوان کرد پرسشنامه روانی عالیه اولیه بیش تمرینی ابزار مناسبی برای شناسایی و پیشگیری از پدیده بیش تمرینی در ورزشکاران است. از سوی دیگر، با توجه به این نتایج می‌توان نتیجه گرفت برای تعیین میزان فشار ناشی از تمرینات و استرس‌های روانی در ورزشکاران بررسی میزان تغییرات هورمون کورتیزول در مقایسه با تستوسترون شاخص معتبر و سودمندی است.

غلظت کورتیزول در طول روز رابطه معنادار و مثبت وجود دارد. این نتایج یانگر این امر است که ارتباط معکوس و معنادار بین نتایج حاصل از پرسشنامه و نسبت تستوسترون به کورتیزول در تحقیق حاضر بیشتر تحت تأثیر تغییرات غلظت کورتیزول است. البته، به نظر می‌رسد بهترین روش جهت استفاده از این نسبت به دست آوردن آن در شرایط تمرینات سنگین و مقایسه آن با مقدار این نسبت در فصل استراحت یا پیش از شروع فصل و تمرینات سنگین است.

نتیجه‌گیری

در نهایت، با توجه به ارتباط بالای نتایج

منابع

۱. شریفی، محمدرضاء، ۱۳۸۰، «اصول پایه و کاربردی فیزیولوژی غدد درون‌ریز»، اصفهان، کنکاش، ۲۰۷-۲۰۸.
2. Alves, R., Costa, L., Samulski, D. (2005). "Monitoring and preventing of overtraining in athletes". *Med sport.* Vol 12. No. 5.
3. Adlercreutz, H., Harkonen, M., Kuppasalmi, K. (1986). "Effect of training on plasma anabolic and catabolic steroid hormones and their response during physical exercise". *Int J sport Med.* 7 (suppl): 27-8.
4. Budgett, R. (1998). "Fatigue and underperformance in athletes: The overtraining syndrome". *Br J Sport Med:* 32:107-10.
5. Benhadad, A., Bouix, D., Khaled, S. (1999). "Early hemorheologic aspect of overtraining in elite athletes". *Clin Hemorheol Microcirc.* 20: 117-25.
6. Brun, J.F., Bouix, O., Fedou, C., et al. (1993). "Analyse des signes subjectifs du surentrainement sportifs chez 6 adeptes du Tae Kwon Do". *Science Et Sports,* 8: 17-20.
7. Buono, M.J., Yeager, J.E.; Hodgdon, J.A. (1986). "Plasma adrenocorticotropin and cortisol responses to brief high intensity exercise in humans". *J. Appl. Physiol.* 64: 1337- 1339.
8. Checkley, S.(1996). "The neuroendocrinology of depression and chronic stress". *Br Med Bull.* 52: 597-617.
9. Costa, LOC, Samulski, D.M. (2005). Overtraining em atletas de alto nível. *Rev Bras Ciencia e Movimento* (no prelo).
10. Fry, R.W., Morton, A., Keast, D. (1991). "Overtraining in athletes: An Update". *Sports Medicine.* 12(1): 32-65.
11. Gabriel, H., Urhausen, A., Kindermann, W. (1995). "Blood hormones as markers of training stress and overtraining". *Sports Medicine.* 20: 251-276
12. Gonzalez, E., Salvador, A., Serrano, M.A., Ricarte, J. (1999). "Testosterone, cortisol, and mood in a sport team competition". *Horm Behav.* 35: 55-62.
13. Hartmann, U. Mester, J. (2000). "Training and overtraining markers in selected sport events". *Med Sci Sports Exers:* 32: 185-93.
14. Handziski, Z., Maleska, V., Petrowska, S., Nikolik, S. (2006). "The changes of ACTH, cortisol, testosterone and testosterone/ cortisol ratio in professional soccer players during a competition half- season". *Bratisl Lek Listy:* 107 (6-7): 259- 263.
15. Jean, A., Milagros, C., Yunsheng, M., George, W. (2005). "Association of stress, hostility and plasma testosterone levels". *Neuroendocrinol lett.* 26(4): 355-360.
16. Kellmann, M., Altenburg, D., Iormes, W., Steinacker, J.M. (2001). "Assessing stress and recovery during preparation for the World Championship in Rowing". *The Sport Psychologist.* 15: 151-67.
17. Kellmann, M., Kallus, K.W. (2001). Recovery stress questionnaire for athletes: user manual. Champaign (IL): Human Kinetics.
18. Kraemer, W.J., Chade, L., Jeff, S., Volek, A., Robbin, B. (2001). "The effect of heavy resistance exercise on the circadian rhythm of salivary testosterone in men." *Eur.J. Appl. Physiol.* 84: 13-18.
19. Kraemer, W.J. (1997). "A series of studies: The physiological basis for strength training in American football: fact over philosophy". *J Strenght Cond Res.* 11: 131-42.
20. Lac, G., Passelergue, P., Robert, A. (1995). "Influence du type de pratique sportive sur les taux de testosterone". *Science et Sports.* 10: 157-8.
21. Maso, F., Lac, G., Filaire, E., Michaux, O., Robert, A. (2002). "Salivary testosterone and cortisol in rugby players: correlation with psychological overtraining items". *Br. J. Sport Med.* 38 ; 260-263.
22. Marita, P., Dirk, H., Jens, C., Sonia, J. (2003). "Self- reported Depressive symptoms and stress levels in healthy young men: associations with the cortisol response to awakening". *Psychosomatic Medicine,* 65: 92-99.

23. Maes, M., De Ruyter, M., Hobin, P., Suy, E. (1986). "The dexamethasone suppression test, the Hamilton Depression Rating Scale and the DMS-III depression categories". *J Affect Disord.* 10: 207-14.
24. McKenzie, D.C. (1999). "Markers of excessive exercise". *Can J Appl Physiol.* 24: 66-73.
25. Monnier, J.F., Benhadad, A., Micallef, J.P. (2000). "Relationship between blood viscosity and insulin-like growth factor I status in athlete". *Clin Hemorheol Microcirc.* 22: 277-86.
26. Mike, C. (1994). "Recovery from exercise taking into consideration circadian, diurnal and ultra Ian cycles and subsequent result on induced and regeneration". Myonax Fitness Com.
27. Morgan WP, Brown DR, Raglin JS, O Connor PJ, Ellicks KA. (1987). Psychological monitoring and staleness. *Br J Sport Med.* 21: 107-14.
28. Yehuda, R., Teicher, M.H., Trestman, R.L., Levingood, R.A., Siever, L.J. (1996). "Cortisol regulation in posttraumatic stress disorder and major depression: a chronobiological analysis". *Biol Psychiatry.* 40: 79-88.

Archive of SID